

KAHDENLAISTA KYLVÖÄ

Saarna Tuomas-messussa
Järvenpään kirkossa su 9.2.2014

VANHAN TESTAMENTIN TEKSTI:

4. Moos 21: 24. Mooses meni ulos ja kertoi kansalle, mitä Herra oli sanonut. Sitten hän kokosi seitsemänkymmentä miestä kansan vanhimpien joukosta ja vei heidät pyhäkköteltan luo.
25. Herra laskeutui pilveen verhoutuneena ja puhui Moosekselle. Sitten hän siirsi Mooseksen saamaa henkeä näihin seitsemäänkymmeneen vanhimpaan, ja kun henki laskeutui heihin, he joutuivat profeetalliseen hurmukseen. Myöhemmin tätä ei heille enää tapahtunut.
26. Leiriin oli jäänyt kaksi miestä; toinen oli nimeltään Eldad ja toinen Medad. Heidätkin oli merkitty seitsemänkymmenen valitun joukkoon. Henki laskeutui myös heihin, vaikka he eivät olleet menneet teltalle, ja he joutuivat hurmoksiin leirissä.
27. Muuan poika juoksi kertomaan Moosekselle: "Eldad ja Medad ovat joutuneet hurmoksiin leirissä."
28. Joosua, Nunin poika, joka oli nuoruudestaan saakka ollut Mooseksen palvelija, kiirehti sanomaan: "Mooses, herrani, tee siitä loppu!"
29. Silloin Mooses sanoi hänelle: "Mitä syytä sinulla on kiivailla minun puolestani? Kunpa koko Herran kansa olisi profeettoja ja saisi Herran hengen!"
30. Sen jälkeen Mooses ja Israelin vanhimmat palasivat leiriin.

EVANKELIUMI

- Markus 9:38. Johannes sanoi hänelle: "Opettaja, me näimme erään miehen ajavan pahoja henkiä ulos sinun nimessäsi. Me yritimme estää häntä, koska hän ei kuulu meihin."
39. Mutta Jeesus vastasi: "Älkää estäkö häntä. Eihän yksikään, joka tekee voimateon minun nimessäni, voi heti perään puhua minusta pahaa.
40. Joka ei ole meitä vastaan, on meidän puolellamme.
41. Totisesti: joka antaa teille maljallisen vettä sen tähden, että te olette Kristuksen omia, ei jää palkkaansa vaille.

* * *

Herramme Jeesuksen Kristuksen armo, Isän Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon meidän kaikkien kanssa.

Meillä on kaksi tekstiä, joiden välinen aika on pari tuhatta vuotta, mutta ne ovat silti hyvin samankaltaisia, kertovat samanlaisista hyvin inhimillisistä asioista. Hetken päästä siitä enemmän.

1. JUMALAN PYHYYS

Ensin kuitenkin VT:n teksti kertoo meille Jumalan suunnattoman suuresta pyhyydestä ja kirkkaudesta, sellaisesta jota me ihmiset emme koskaan voi näillä silmillä nähdä tai kohdata – se on mahdotonta meille tässä elämässä. Mooses pyysi kerran (2. Moos 33:18-23), että saisi nähdä Jumalan kasvot, mutta "...Herra sanoi vielä: "Sinä et voi nähdä minun kasvojani, sillä yksikään ihminen, joka näkee minut, ei jää eloon." Sitten Herra sanoi: "Näetkö tämän paikan vieressäni? Asetu tämän kallion luo. Kun minun kirkkauteni kulkee ohi, minä asetan sinut kallionkoloon ja

suojaan sinua kämmenelläni, kunnes olen kulkenut ohi. Sitten otan käteni pois ja saat nähdä minut takaapäin, mutta minun kasvojani ei kukaan saa nähdä."

Niinpä tämän päivän VT:n tekstissä kerrotaan, että "...Herra laskeutui pilveen verhoutuneena ja puhui Moosekselle.

Sitten hän siirsi Mooseksen saamaa henkeä näihin seitsemäänkymmeneen vanhimpaan, ja kun henki laskeutui heihin, he joutuivat profeetalliseen hurmukseen. Myöhemmin tätä ei heille enää tapahtunut."

2. IHMISEN HENGELLISEN VALLANHALU

Markus kertoo opetuslasten tulleen Jeesuksen luokse sanoneen: "Opettaja, me näimme erään miehen ajavan pahoja henkiä ulos sinun nimessäsi. Me yritimme estää häntä, koska hän ei kuulu meihin."

Miten inhimillistä ja tavallista uskonnollisissa piireissä, yritetään estää toista ihmistä toimimasta, "koska hän ei kuulu meihin", koska "hän ei ole meidän joukkoamme ja meidän ryhmäämme..., hän ei ole meidän kanssamme samanlainen..." Siinä meidän oma ryhmämme ja sen tavat ja käytännöt ovat kriteeri toisten syrjimiseen ja 'estämiseen'.

Katsoin tuon estää-sanana kreikankielisen ilmaisun ja sen sana tarkoittaa pohjimmiltaan 'katkaista, leikata pois'. Ihminen haluaa tällä tavalla käyttää hengellistä valtaa toista ihmistä kohtaan, joka on vähän erilainen kuin hän. Me olemme Jeesuksen sanojen mukaan 'oksia viinipuussa' ja runko on Kristus (Joh 15:1-16). Me haluaisimme leikata toisen kristityn pois, irti viinipuusta, irti Kristuksen yhteydestä, 'koska hän ei kuulu meihin...'

Meillä ei ole mitään oikeutta sormeilla kenenkään ihmisen ja Jumalan välejä. Usko on aina henkilökohtainen ja yksistään Jumalan ja tämän ihmisen välinen asia eikä kenelläkään ihmisellä ole oikeutta puuttua siihen millään tavoin.

Aivan samoin VT:n tekstissä kerrottiin, miten Josua Nunin poika halusi kieltää kahta niiden 70 joukosta erillään ollutta profeetalliseen hurmukseen joutunutta ryhmän jäsentä. – Ihminen on samanlainen 2000 v sitten ja meidän päivinämme.

Tämä sama asia tulee esiin 'kahdenlaisen kylvön' sunnuntaina 1.vuosikerran tekstissä (Matt 13:24-40).

Oikean vehnän sekaan vihamies oli kylvänyt rikkaviljaa (valhevehnä, luste). Opetuslapset olisivat halunneet mennä ja nyhtää sen rikkaviljan pois, jotta jäljelle jäisi vain puhdasta vehnää. Isäntä kielsi sen sanoen perustellen, että he saattaisivat nyhtää samalla oikeankin vehnän varsia pois ja siksi ne kasvavat yhdessä tuomiopäivään asti ja vasta maailman lopussa enkelit lajittelevat ne ja lopuksi rikkavilja poltetaan.

Mitta emme ole me, vaan Jeesus.

3. JUMALA EI ANNA KUNNIAANSA TOISELLE

Miksi Jumala toimii näin, ettei kenelläkään ihmisellä ei ole oikeutta puuttua toisen ihmisen Jumala-suhteeseen?

Jumala on niin suuri ja pyhä, ettei Hän anna kunniaansa kenellekään toiselle.

Paavali kertoo tästä samasta asiasta 1.Kor 3:4-7 'Jos yksi sanoo: "Minä olen Paavalin puolella", toinen taas: "Minä Apolloksen", ettekö silloin ole kuin ihmiset ainakin? Mikä sitten Apollos on? Tai

Paavali? He ovat palvelijoita, jotka ovat johtaneet teidät uskoon, kumpikin siinä tehtävässä, jonka Herra on hänelle antanut. Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala antoi kasvun. Istuttaja ei siis ole mitään, ei myöskään kastelija, vaan kaikki on Jumalan kädessä, hän suo kasvun.” ’

Jumala toimii näin myös toisesta syystä, sillä Hän rakastaa ihmistä niin syvästi, että ’antoi ainokaisen Poikansakin’ meidän syntiemme sovitukseksi, kuolemaan meidän edestämme, meidän pelastumisemme tähden, kalleimman uhrin. Jumala rakastaa meitä näin paljon eikä anna kenenkään riistää meitä Hänen kädestään ja on piirtänyt kättensä hipiään meidät. Joh 10:28-29, Jes 49:15-16

4. HENGELLISET KOKEMUKSET JA PELASTUKSEN PERUSTUS

VT:n tekstissä sanottiin tämän voimakkaan profeetallisen hurmoskokemustapahtuman jälkeen viimeisessä virkkeessä:

”Myöhemmin tätä ei heille enää tapahtunut.”

Siis nämä 70 vanhinta yhdessä Mooseksen kanssa elivät Jumalan vaikutuksesta erittäin voimakkaan profeetallisen hengellisen kokemuksen, mutta myöhemmin heille ei enää koskaan tapahtunut sellaista. – Se on ollut tärkeä asia, joka on mainittu siinä samassa jakeessa.

Miksi, mitä me opimme tästä?

Me helposti juutumme aivan aitoihin hengellisiin kokemuksiimme. Me haluamme elää niitä uudestaan ja uudestaan, koska ne ovat kokemuksia, jotka menevät syvimmäksi ihmisen sielussa. Me alamme helposti tavoitella niitä kokemuksia ja jos emme tavoita niitä, niin alamme suggeroida itseämme niihin ja sitä kutsutaan sielullisuudeksi, ei hengellisyydeksi.

Jumala haluaa kirkastaa meille selkeästi, että kokemukset eivät meitä pelasta, vaan yksin Jeesus – hänen sovitustyönsä ja ylösnousemuksensa. Meidän pelastuksemme on yksin Jeesuksen ja hänen armonsa ja rakkautensa varassa eikä minkään meidän kokemuksemme, meissä olevan tai meissä tapahtuvan varassa. Sen tähden meille on evankeliumeissa talletettuna uskonsankarin, sairaan lapsen isän uskontunnustus. Isä oli tullut pyytämään Jeesukselta apua ja Jeesus oli luvannut auttaa, niin ”...pojan isä heti huusi: "Minä uskon! Auta minua epäuskossani!" Markus 9:23-24

Nuorena jouduin tämän asian monen vaikeuden kautta opettelemaan niin kuin Hengellisessä laulussa sanottiin:

”Tuntehet haihtuu, muuttuu ja vaihtuu, vain sanaan uskomaan siksi mä jään...”

Virsikirjassamme on monta Johan Kahl’in kirjoittamaa virttä. Virsikirjan takana on tekijäkohtainen hakemisto ja sieltä kannattaa katsoa hänen kirjoittamansa virret, etsiä ne ja lukea ne kaikki. Niissä on paljon hengellistä viisautta.

Virsi 308

1. Ah Jeesus, Herrani,
jo vaipuu toivoni,
pimeään yöhön näännyn.
Puoleesi, Herra, käännyn.
Suo armon aamun koittaa,
yö epäilysten voittaa.

2. Pois pilvet hajota

ja silmä kirkasta.
 Osoita sanallasi
 nyt armoistuintasi.
 Jo yksi säde sieltä
 valaisee synkkää mieltä.

3. Vaivattu sieluni
 virvoita, Herrani.
 Taas anna lohdutusta,
 veresi puhdistusta.
 Suo siipiesi suoja,
 oi Jeesus, turvan tuoja.

4. Suo, että kuulla saan
 äänesi uudestaan.
 Kuvasi sieluun paina
 ja siellä asu aina.
 Pois perkaa synti siitä,
 itseesi minut liitä.

5. Opetä valvomaan
 ja armoon juurtumaan,
 uskomaan näkemättä
 ja muuta pyytämättä
 kuin olla lunastettu,
 kuolemaas istutettu.

5. MIKSI ON TÄRKEÄTÄ OPPIA USKOMAA NÄKEMÄTTÄ JA MUUTA PYYTÄMÄTTÄ?

Jos sinä seuraat tunteitasi, etsit kokemusta, sinä tuijotat itseesi, omiin mahdollisuuksiisi.

Jos sinä luostat Jumalan sanaan ja Jeesuksen armoon, sinä luostat Jeesukseen. Katseesi on suunnattu ja kiinnitetty Jeesukseen, Hänen tarkkailemiseen eikä itseesi päin.

Kun sinä katsot Jeesukseen, sinä katselet Jumalan suunnatonta, rajatonta ääretöntä rakkautta, armoa ja anteeksiantamusta, sinä ammennat Jumalasta elämäsi mahdollisuudet.

- Täällä kuljetaan uskossa ja vasta taivaassa sen täyden kirkkauden ja pyhyden näkemisessä.